

N^o.

PIĄTEK

96.

27. Kwietnia 1817.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Zawarcie. Wiadomości krajowe: Królestwo Polskie — Wiadomości zagraniczne: Szwaycaryja. Francya. — Rozmaite wiadomości.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

KRÓLEWSTWO POLSKIE.

Z Warszawy, 26. Kwietnia.

Postanowienie Namiestnika Królewskiego
w Radzie Stanu, pod dniem 12. Kwietnia.
(Dalszy ciąg.)

T Y T U Ł III.

Czynności i obowiązki Meklerów.

Art. 23. Wolno jest kupcom odbywać czynności swoje handlowe wprost między sobą, lub przez swych kommissantów, bez użycia Meklerów.

Art. 24. Świadczenia Meklerów stanowią dowód w Sądach stosownie do przepisów Kodexu handlowego.

Art. 25. Nie wezwany i nie żądany Mekler nikomu usług swych narzucać nie ma prawa.

Art. 26. Każdy Mekler tego rodzaju negocjacji trzymać się powinien, iaka w patencie jego jest oznaczoną.

Art. 27. Czynności przez Meklera przeciw artykułowi poprzedniemu podejmowane, są niebyłe i nieważne, za co osobom, któreby bez własnej winy na tém szkodowały, jest odpowiedzialny.

Art. 28. Stosownie do artykułów 85, 86, 87 i 88 Kodexu handlowego, i pod karami tamże oznaczonemi, nie ma Mekler podejmować żadnych działań handlowych na rachunek własny, ani do-

1817.

puszczać się czynności temi artykułami zabronionych, do których się przeto odsyła.

Art. 29. Oberży, kawiarni, szynku win, piwa, lub wódki, pod utratą urzędu Mekler utrzymywać nie powinien.

Art. 30. Nie ma podejmować się w iednym przedmiocie interessu dwóch stron sobie przeciwnych, lecz zlecenia pierwey przyjęte winien wykonywać.

Art. 31. Aż do ukończenia podiętego interessu nsuwać od siebie winien wszelkie zlecenia takowe, któreby szkodliwy wpływ miały na przedmiot mu powierzony.

Art. 32. Pożytki z strony swojej wszelkiemi dozwolonemi środkami poczciwie, łacznie i pilnie ma przestrzegać; za szkodę z nieuwagi jego pochodzącą odpowiada.

Art. 33. Gdyby była obawa straty, za otrzymaniem wiadomości wiary godney, winien o tém strony do niego zgłaszające się niezwłocznie ostrzegać.

Art. 34. Jednak, pod utratą urzędu, na próżne wieści, albo w zamiarze szkodzenia, nie ma osłabiać kredytu kupców.

Art. 35. Mekler obowiązany dochować najszybciej tajemnicę stronie, która go do negocjacji wezwała, gdy tego żąda. W przeciwnym razie,

za szkodę wynikłą odpowiada. — Za powtórzeniem winy, od obowiązku uchylony będzie.

Art. 36. Nie ma zawierać czynności żadnej przeciwny prawu, ani radą lub pomocą do takowej wpływać.

Art. 37. Gdyby się iednak tego dopuścił, będzie uchylony, i iako współsprawca ukarany.

Art. 38. To samo nastąpi, gdy dozwołoney z siebie czynności uboczne zabronione umowy towarzyszają.

Art. 39. W układach wexlowych przedstawiając papiery nie będzie wyrażał o nich zdania swojego, pochwały lub nagany; i jeśli zostają odrzucone, w przyczynie tego nie ma wchodzić, ani do ich przyjęcia namawiać.

Art. 40. Mekler wexlowy odpowiada cywilnie za rzetelność ostatniego podpisu wexłów lub papierów, które przedstawia.

Art. 41. Pod karą art. 87 Kodexu handlowego oznaczoną nie ma negocjować wexlu, karty, lub sprzedawać towarów należących do osób, których upadłość w handlu jest znana.

Art. 42. Skoro zawrze układ o sprzedaż towarów, powinien na żądanie stron próbę ich od sprzedającego opieczętowaną dopótd u siebie zachować, dopokąd towar wydanym i przez nabywcę bez sprzeczki przeciw gatunkowi onego przyjętym nie zostanie.

Art. 43. Taką próbę nabywcy na żądanie pod własną pieczęcią oddać powinien, i na niey ugodzoną cenę, oraz terminu odstawy własnoręcznie oznaczyć.

Art. 44. Próby te przy odstawie nabywcy podług miary lub wagi będą porachowane.

Art. 45. Zawarte układy w przytomności sprzedającego natychmiast w raptularz wciągnąć, i tegoż dnia w księgę, Dziennik zwaną, podług artykułu 84 Kodexu handlowego, zapisać jest obowiązany.

Art. 46. Raptularz iako i księga w językach Polskim lub Niemieckim mają być utrzymywane; po latach dziesięciu wspólnie z Polskim.

Art. 47. Skoro do iednego układu należy dwóch Meklerów, każdy go wciąga w swój raptularz i takowy pokazuje drugiemu.

Art. 48. Wypis z swojego dziennika, ile się przedmiotu dotyczy, obudwóm stronom Mekler z swym podpisem naydaley dnia następnego wydać powinien, bez żądania osobney na to opłaty.

Art. 49. Osobom, które do zrobionego układu nie należały, wypisów takich, bez zezwolenia

przynajmniey iedney z stron, wydawać nie jest mocen.

Art. 50. Za nieporządne utrzymywanie ksiąg, lub wciąganie opóźnione, Mekler za pierwszym razem podpadnie karze policyney, trzydziestu złotych Polskich przechodzić niemogącej; za powtórzeniem, urząd utraci.

Zawsze zaś za wszelkie stąd wyniknąć mogące szkody stronom odpowiada.

Art. 51. Gdy księgi Meklera mają być w sądzie okazane, stronnice, które przedmiotu spornego niedotyczą, opieczętowane zostaną.

Art. 52. Gdy Mekler umrze, urząd złoży, lub uchylonym zostanie, księgi iego opieczętowane w zachowanie Trybunału handlowego będą oddanemi.

Art. 53. Taryfę opłat Meklerów w stolicy tutejszey oznaczamy:

1. Od negocjacji towarów $\frac{1}{100}$.
2. Od pożyczek towarów $\frac{1}{4}$ od sta.
3. Od zmiany pieniędzy $\frac{1}{2}$ od tysiąca.
4. Od czynności wexlowych i negocjacji papierów publicznych 1 od tysiąca.

Art. 54. Gdzie szczególna umowa między stronami nie zachodzi, koszta meklerstwa sprzedający i nabywca przez pół ponoszą, jeśli prawo o iakowym przypadku inaczej nie stanowi.

Art. 55. Jeżeli obiedwie strony mają każda swego oddzielnego Meklera, w takim razie połowę tylko przepisanej należytości każda z nich Meklerowi swemu opłaca.

Art. 56. Mekler biorący nad przepis wyższą opłatę, za pierwszym uchybieniem podpadnie karze policyney wynoszącej podwójną ilość tego, co z prawa żądać był mocen, na rzecz szpitalów; za powtórzeniem, urząd utraci.

Art. 57. Mekler nie może iak tylko przez innego przysięgłego Meklera być zastępowanym.

Art. 58. Nie wolno Meklerom zmwiać się i łączyć między sobą w zamiarze dzielenia się zyskami, pod karą policyyną trzydziestu złotych Polsk. Gdyby zaś przy takowej zmwowie zachodził podstęp lub inny występki, gdyby miała być przez to zrzadzona szkoda, wykraczający utraci urząd, ukarany zostanie podług surowości prawa, i wynagrodzić obowiązany będzie wszelkie szkody.

Art. 59. Starsi Giełdy podawać winni Prezydentowi miasta Meklera niedopełniającego praw i urzędzeń, lub wykraczającego w swoich obowiązkach.

Prezydent, gdyby z wykroczeń Meklera uznał

potrzebę uchylecia go, przedstawi to do Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policyi, która, gdy przewinienie udowodnioném znajdzie, poda nam go do uwolnienia lub oddalenia.

Art. 60. W przypadku śmierci, uwolnienia lub uchylecia od obowiązków, kaucya Meklera nie wprzód wydaną będzie, aż gdy złożone zostanie świadectwo Starszych Giełdy, iako wiadomość o ustaniu obowiązków iego ogłoszoną i przez miesiąc ieden w Giełdzie wystawioną była, i że żadne naprzeciw wydaniu kaucyi przełożenie nie zaszło.

Art. 61. Tak uchylene iako i dobrowolne ustapienie z urzędu, lub śmierć Meklera, przez pisma publiczne obwieszczone zostaną.

(Dokończenie późniejszy.)

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

S Z W A Y C A R Y I A.

Z Bazel, 11. Kwietnia.

Funt chleba białego kosztuje u nas trzy batcen, i według wszelkich podobieństw ieszcze podrożeie. Miara pszenicy dająca 70 funtów mąki co dawniey zwyczajnie kosztowała 1, a w naydroższe czasy $2\frac{1}{2}$ karoliny, dzisiay się płaci po $4\frac{1}{2}$ karoliny (27 talar). Miara dobrych ziemniaków, która w roku przeszłym niekosztowała nad 20 batcen, dzisiay kosztuje 1 karolin. Jeżeli się Opatrzność nieulituie nad nami, i nieda pomyslnego żniwa, powszechny niedostatek i nędza do naywyższego dojdą stopnia. Blynęło było kilka dni piękney wiosienney pogody, lecz znowu zachmurzyło się Niebo, wypadły śniegi i marznąć poczęło, przez co drzewa będące w kwiatkach niezmiernie ucierpiały.

Przemiany czasu nigdy nas tak nieobchodziły iak dzisiay. Każdy promień Słońca obudza w nas miłą nadzieię urodzaju, lecz znowu każdy nieco za ostrzy powiew wiatru wszystkich zasmuca.

F R A N C Y A.

S Paryża, 15. Kwietnia.

Biskup Gandawski przemieszkawszy dni kilka w St. Denis, udał się do dobr swoich w Burgundyi. Powiadają, iż ma zamiar udania się stantąd do Rzymu.

— Oficerowie nowo-utworzoney kompanii *de Noilles* wykonali dnia wczorayszego uroczystym sposobem przysięgę wierności Królowi.

— *Podróż s Paryża do Jeruzalem* przez P. *Chateaubriand* wzbudziła wielką ciekawość, i skoro tylko wyszła z druka, od wszystkich była czytana, i krytykowaną; ale była czytana; to jest pryncypalne dla Autora. Złośliwi czytelnicy tak dalece posunęli swe żarty, iż się osmielili utrzy-

mywać, iakoby Autor bardzo wygodnie odbył tę podróż, niewyruszając z swojego gabinetu. Zart ten niewczesny przeszedł wszelkie granice żartów, bo chociaż były takie osoby, które wybierając się do Jeruzalem starali się o pewnieyszego przewodnika, anizeli podróż *Chateaubriana*, ale niezaprzeczeni bynajmniey, iż Autor w rzeczy samey odbył takową podróż. Lecz nieiakiś Jan-Dyonizy *Aramiolti* mianujący się Doktorem Greckim, wydał w Padwie uczone dzieło, w którym przesładuje *Chateaubriana* i wytyka wszystkie iego błędy. Upewnia, iż historyia bytności Autora na wyspie Korfu, jest zmysleniem; zaprzecza wszystkim szczegółom rozmowy iego z Baszą *Trypolizzu*; dowodzi że *Chateaubriand* nigdy niewstepował w Mistra do pomieszkania znakomitego Turka, bo ani iednego w tem miejscu niema; twierdzi nawet, iż Pan *Chateaubriand* w podróży swojej nowe utwarza wioski; że Ateny widział chyba na ląd-szafcie, i t. d. słowem ledwie nie trzeba wierzyć iż ta podróż była na około iego pokoju. (*Voyage d'Autor de sa Chambre.*)

— Przed kilku tygodniami otworzone znowu tu-teysze Muzeum, tak Paryżanom, iako też brzybi-wającym cudzoziemcom robi przyjemny, i zajmujący widok. Wiele mieszkańców zapomina na wszelkie inne zabawy i ukontentowania, aby tylko nasycić oczy tym zbiorem pięknych i rzadkich obrazów, i pomników starożytności. Przez troskliwość Króla, i starania głównego rządcy, i Inspektora galeryi Hrabiego *Forbena*, zebrane tu są wszystkie naydoskonalsze płody Włoskiej, Niderlandzkiej i Francuzkiej szkoły, które niezna-lazłszy miejsca w Muzeum Napoleona, rozrzucone były po rozmaitych pałacach. Dołączono do tego obrazy, i inne sztuk pięknych płody, kupione w ciągu lat dwóch ostatnich przez Króla, albo Mu-darowane od obcych Monarchów. A tak miejsca próżne pozostałe po zabranych ostatnią razą przez sprzymierzeńców przedmiotach, co do smaku, rzadkości, doskonałości i ceny nalezycie zapełnio-nemi zostały. Liczba obrazów ze wszystkich szkół przechodzi 1,100. Niema ani iednego sławnego artysty, którego by pracy niebyło w tym zbiorze. Mianowicie jest 13 obrazów *Rafala*, 9 *Leonarda da Vinzi*, 20 *Facyjana*, 10 *Korreggio*, 28 o-badwóch *Karrazzi*, 6 *Juliusza Romano*, 28 *Gvi-do*, 14 *Domini kana*, 17 *Albana*, 41 *Rubensa*, 5 *Rembrandta*, 6 *Holbeina*, i innych. Nadto dokładny zbiór naylepszych dzieł dawney Fran-cuzkiej szkoły, iako to: *Pussena*, *Lesuera*, *Le-*

bruna, *Werneta*, it d. Następnie po tem 16 salonów zaiętych doskonałym zbiorem dawnych posągów, popiersi, barielfow i innych pomników, ogólnie sztuk 350. Wiadomo, że Bonaparte kupił cały zbiór naydroższych w tym względzie przedmiotów u Xięcia *Borgese* w Rzymie, zbiór ten i dotąd jest pryncypalną ozdobą Muzeum. Do niegoż należą posągi: *Jazona*, *Fauna*, *Centaura*, *Minerwy*, *Herkulesa*, *Hermafrodyta*, i inne. Prócz tego pierwkie ieszcze aniżeli zbiór takowy z Włoch przewiezionym został, znajdowało się we Francyi wiele rozsypanych po rozmaitych ogrodach, i pałacach tworów sztuk pięknych, które wszystkie starannie zebranno, i stosownie ułożono. I tak *Dyanna w Fontainebleau* zaięta miejsce brata swojego *Apollina Belwederskiego*, i podobnież iemu zachwyca oczy patrzących. W krotce zbiór ten powiększonym będzie przeniesieniem s klasztoru *Matych Augustyjanow*, schronionych tam w czasie rewolucyi posągów i popiersi Królów Francuzkich, Bohatyrów tego narodu, i ludzi sławnych i uczonych, składających dotąd tak nazwane Muzeum pomników Francuzkich.

ROZMAITE WIADOMOSCI.

Wiadomość o Krzysztofie Henryku Królu Haity.

Krysztof Henryk urodził się w' *St. Domingo* w 1767 roku, i wychowany w ciemney niewiadomości. Wczacie pierwszych zamieszek na wyspie odznaczała go naywięcey olbrzymia postać grubość obczyaiów, i twardość umysłu. Przeznaczono go na stróża niewolników, gdzie pokazał serce niedotknięte litością. Kiedy zaś nastąpiło powszechne zamieszanie na wyspie, był wielkim prześladowcą Europeczyków, a naygorliwszym obrońcą Murzynów. W roku 1802 za czasów zaięcia wyspy przez Jenerała Francuskiego *Leclerque*, *Krysztof* odzierając bez różnicy Europeczyków, i Murzynów zebrał niezmiernie bogactwa. Wkrótce po tem zgromadził kupę kultaiów, i iawnie przyiąwszy stronę buntowników, wyniesiony był na Jenerała. Przewrotność jego była odpowiednia męstwu. Wchodził w układy z Jenerałami Francuskimi, okazywał im wiele powolności, lecz skoro postrzegł, iż woysko Francuskie mniej zaczynało bydź silne, łączył się z *Dessalinem* i rozpoczął nanowo kroki nieprzyjacielskie. Wygnano nakoniec Francuzów i *Dessalin* ogłosiwszy siebie Cesarzem, dał pierwsze urzędy przy dworze swoim *Krysztofowi* i *Petyonowi*. Ci dway wielcy dygnitarze uknowali przeciwko nowemu Cesarzowi spisek, i w roku 1806 zamordowali jego. Od tej

epoli trwa między nimi zaięta woyna, o pierwszeństwo. W roku 1811 *Krysztof* ogłosił siebie Królem pod imieniem *Henryka I.*; ustanowił order kawalerów, i natworzył mnostwo Xiążąt, Hrabiów i Baronów. Przy dworze jego ieden tylko jest biały człowiek Europeczyk, który umie czytać i pisać. Wszystkie, sądownictwa odbywają się słownie. *Krysztof* włada północną stroną wyspy, ludność do jego należąca wynosi 5 0,000 mieszkańców i 40,000 żołnierza. Strona zaś południowa tej wyspy należy do *Petyona*, który się mianuje Prezydentem

— *Munito* sławny pies z *Montargis*, *Coko*, ieden biegły w sztukach, uczone czyżyki, wszystko to ustąpić musi Kotom *Gattino* w Paryżu, a *Filusi* matce, *Waskowi*, *Mimi* i *Gryzette* dzieciom w Peterzburgu. Pierwszy z nich jest to uczone zwierzątko, na zapytanie w ięzykach Francuzkim i Włoskim, oraz w ięzykach starożytnych odpowiada przez miauczenia. Pisma publiczne Francuskie zapewne tylko z Afiszów donoszą, iż wspomniony kot uczy także innych kotów w mieście, i zwyczajne swoje posiedzenia odbywa na placu Bastylii. Co zaś do drugich, te niemaiąc tak wytwornego wychowania, dają tylko przykład prawdziwey zgody domowey. *Filusia* matka, od całej rodziny jest szanowaną, i naymnieysze przestępstwo surowie karze. I dobrze tak, bo *Wasko* syn starszy chociaż dawno wyszedł z opieki z głębokiem iednak zawsze jest dla matki uszanowaniem, i za naymnieyszem iey skinieniem naysmacznieszego ustępuje kęsa.

— W zamku Xiążęcym *Nikolsburg* w Morawii znajduje się ieszcze dotąd w sklepie beczka wieku złotego, była niegdyś napełniona winem, którego mieściło się w niej 2000 wiader. Zrobił ją, czyli raczej zbudował *Krysztof Szpechtom* Będnarz, w towarzystwie cieśli *Bartłomieia Szutcoma*. Ma na sobie 22 żelaznych obręczy, s których każdy waży 7, a wszystkie razem 154 cetnary. Ciekawi odwiedzi ją, i często w chodzi po kilka osob do środka, ieszcze w niej pozostał zapach wina.

— *P. Korance*, Konsul Jeneralny Francuzki w *Alep* w Syrii, donosi, że w Azyi mnieyszey przy rozwalinach *Laodykei* pod nowo postawioną budową znaleziono bramę tryumfalną, i kolumnadę marmurową. Tuż przy niej odkopano także z marmuru grupę, wystawującą człowieka prowadzącego Lwa na łańcuhu. Basza tameczny natychmiast rozkazał znowu zakopać, i naysurowiey zabronił, aby nieśmiano nic odkopywać.